

persons skyld, altså med udgangspunkt i den person.

Kl. 16.45

Med hensyn til ressourcer mener vi bestemt, der skal være de nødvendige ressourcer. Vi har haft fokus på, at der år efter år er kommet flere ressourcer til de kerneområder, der er en del af den offentlige sektor i kommunerne, og det vil vi fortsat gå efter.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det hænger jo ikke sammen med virkeligheden. Dansk Folkeparti og regeringen dikterer, at kommunerne ikke må have en vækst på over 0,5 pct., så ikke engang hvis kommunerne har penge til en større vækst, må de f.eks. ansætte nogle flere hjemmehjælpere og pædagogmedhjælpere.

Vil Dansk Folkeparti i de kommuneforhandlinger, der skal afholdes i år, fastholde sit diktat om, at kommunerne ikke må have en højere vækst og derfor ikke må skabe det bedre arbejdsmiljø, der kunne gøre, at hjemmehjælpere og pædagogmedhjælpere og mange andre kan holde et helt arbejdsliv og måske oven i købet have kræfter tilbage til at løfte deres børnebørn, når de går på pension? Vil Dansk Folkeparti være med til at sikre det, eller vil man fastholde den ramme, man hidtil har dikteret sammen med regeringen?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er altså ikke rigtigt, når fru Line Barfod siger, at der ikke bliver tilført mere end 0,5 pct., for det gør der.

Fru Line Barfod mikser tingene sammen. Vi står med en kommunalreform, hvor en masse kommuner bliver lagt sammen, og derfor gælder der nogle særlige spilleregler. Det mener vi faktisk er nødvendigt for at styre tingene, for i en lille kommune som min egen kunne man i virkeligheden lynhurtigt tømme kassen, fordi man tænkte, at der nok var nogle andre borgere, der kom til at betale regningen bagefter.

Der må være en eller anden økonomisk ansvarlighed, men det ændrer ikke ved, at der år for år skal bruges flere penge på det, vi betragter som det offentliges kerneydelser, og det mål jagter vi. Det har vi gjort år efter år, og det kan jo også påvises, at det har haft en effekt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan ikke undslå mig for at sige: Jeg håber søreme, at også fødevarekontrollen snart bliver et kerneområde for Dansk Folkeparti, men det er måske en anden sag.

Jeg vil gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Da Dansk Folkeparti lavede det, man vel kan kalde et stort vælgerbedrag, da man foreslog forringelser af efterlønnen – hvilket man ellers havde sagt man ikke ville gøre – brugte Dansk Folkeparti det argument, at det var man nødt til at gøre, fordi Socialdemokraterne foreslog en forringelse, og derfor var Dansk Folkeparti nødt til at gøre det samme for at kunne være med i forhandlingerne.

Hvis det nu viser sig, at regeringen og finansministeren indtager den samme attitude over for Socialdemokraterne som over for SF – altså hvis Socialdemokraterne ikke svarer ja til alle tre spørgsmål om nedskæringer i SU, dagpenge og efterløn, men kun vil skære i efterlønnen og så bliver smidt ud – så står Dansk Folkeparti med det problem, at det er Dansk Folkeparti alene, der skal bære forringelserne af efterlønnen igen. Er det noget, man er indstillet på at gøre, hvis Socialdemokraterne ikke er med?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er jo ingen grund til at lægge skjul på – og det har vi heller ikke gjort på noget tidspunkt – at når vi kunne se i kortene, at vi ikke kom igenem forårets forhandlinger, uden at tilbagetrækningen fra arbejdsmarkedet blev berørt, havde det baggrund i, at Socialdemokratiet sidste efterår valgte at komme med et forslag om ændring af reglerne for efterløn. Man ville hæve alderen til 62 år, og man opererede med medlemskab i 38 år, og det syntes vi ikke var rigtigt.

Da Socialdemokratiet så lagde sig på den kurs, som regeringen efterfølgende også har lagt sig på, altså at der kun skal være en overgangsordning på 10 år, før ændringerne træder i kraft, følte vi altså, at det af hensyn til vores vælgere var vigtigt, at vi prøvede at opnå et bedre resultat. Vi syntes simpelt hen, at når alle, der i dag er under 50 år, bliver berørt af ændringerne, er det et for kort varsel, og derfor har vi kastet vores lod i vægtskålen for at prøve at forhandle nogle bedre vilkår i stand end dem, der åbenbart er enighed om blandt de partier, der sidder omkring bordet. Det tror vi i den sidste ende er det bedste, vi kan gøre for vores vælgere, og det er